

IV.
Az iskolai élet színes tükörcserepei

Hagyományainkról az *Egressy Hírmondó* tükrében

Névadónkról, Egressy Gáborról minden évben gazdag rendezvénysorozattal emlékezünk meg.

❖ Születésének évfordulóján, november 3-án a 9. évfolyam diákjai egy rövid emlékünnepe keretében **megkoszorúzzák** az iskola aulájában lévő **Egressy-szobrot**.

Majd az iskola küldöttei felkeresik és **megkoszorúzzák Egressy Gábor** Kerepesi temetőben lévő **síriját**.

❖ ¹Egressy-nap

Jelentős hagyománya van már az Egressy-napnak. Ezen a napon nincs tanítás, mégis minden tanár és diák az iskolában tartózkodik, s vidám műsorral, jó hangulatú játékokkal, ügyességi próbákkal és versenyekkel szórakoztatják egymást és magukat.

¹ Egressy Hírmondó, 2005. VII: évfolyam 3. szám; A fotók Gregus László munkái

Gólyatábor

²Gólyák voltunk hat napig...

avagy az első egressys élmények

Most, hogy így utólag belegondolok, nagyon jó volt a gólyatábor. Megérte elmenni. Az igazat megvallva, rosszabbra számítottam.

Emlékszem, amikor megérkeztünk a hosszú gyaloglás után, ideges voltam. Nagyon hegyeztem a fülemet, hogy meghalljak mindent, nehogy leégyek a többiek előtt.

Sorban voltak lerakva a táskák az ebédlő fala mellett, amikor befordultunk a tábor területére. Bukva tanár úr informált minket a legfontosabb tudnivalókról, ezután szétosztották a szobák kulcsait. Megkezdődött a beköltözés. Alig fejeztük be a kipakolást, már gyülekező volt a fák alatt. Bemutatkoztak a tanárok, majd megismertették velünk a házirendet. Este korán mentem aludni, hogy bírjam másnap a gyűrődést.

A több napra tervezett programok „úgy voltak kitalálva”, hogy mindenki ízlésének megfelelően. Tanáraink sportbajnokságot szerveztek. Volt foci, kosárlabda és úszás. Agytornáról is gondoskodtak a felnőttek. A tréfás vetélkedő abból állt, hogy a városnézést összekötötték a memóriajátékkal. A játékok során megismerkedtem néhány gyerekkel, ami nem volt baj, hiszen a tábor célja elsősorban ez volt.

Verseny indult még a szobák tisztasága terén is. Naponta pontokat kaptunk, ami a végén összeadódott.

- Szerintem nem mi vagyunk az elsők – mondtam egyik este a szobatársamnak.
- Lehet, de mi megtettük, amit lehetett – válaszolta.

Ezt minden reggeli szobaszemle után megtárgyaltuk, pedig már mindegy volt, mert az elején rosszul indítottunk.

Az utolsó előtti nap estéjén került sor az eredményhirdetésre. Már nem is emlékszem, hogy hányadikok lettünk, de nem is ez a lényeg.

A lényeg az, hogy részt vettünk a táborban, megismertünk néhány tanárt, és – ami a legfontosabb – barátokra leltünk. Sokkal könnyebb volt az iskolakezdés úgy, hogy ismerős arcokkal találkoztam.

Örülök, hogy elmentem a táborba, mert az ismerkedés és a beilleszkedés terén jelentős előnyre tettem szert a hat nap alatt.

Kerek Dávid
9.K

² Egressy Hírmondó, V. évfolyam 3. szám

A 2005. évi gólyatábor emléképei

Gólyaavatás

Új hagyományt is teremtettünk: 2005 őszén rendezte meg első ízben a diákönkormányzat a gólya avatással összekötött ún. gólyanapot.

A gólyanap

A gólyanap a kilencedikesek napja: ekkor mindenki izgatott, és számtalan feladatot kell megoldania. Mégis jól érzik magukat, mert nem kell az iskolai tantárgyakkal foglalkozni, csak az érdekes feladatokkal.

Mi, a 9. K-sok már két héttel az esemény előtt megkezdjük a készülődést. Például bemutatkozó műsort állítottunk össze, bemutatkozó kiállítást készítettünk, s elhatároztuk, hogy a gólyanapon mindenki jelmezben jelenik meg. A szokatlan öltözékünk a következő volt: ünneplőruha, amelyre rávettük az egressys pólót és egy nyakkendőt. A fejünkre pedig baseball sapkát raktunk.

A gólyanapon korán érkeztünk az iskolába, mert tanárainkat teával és kávéval akartuk fogadni. Ezenkívül kaptunk még egy feladatsort, amit azonnal ki is osztottunk magunk között. Ezek a következők voltak: egyforintosok és cigicsikkek gyűjtése, osztálycímer és zászló készítése. (A csikkes feladat cseles volt, mert nem az kapta a legtöbb pontot, aki a legtöbbet gyűjtötte, hanem fordítva, ugyanis az iskola területét nem lehetett elhagyni, valamint a dohányzásra kijelölt helyre sem léphettünk volna be. Tehát aki sokat gyűjtött, az szabályt szegett.)

Ezekkel a feladatokkal ment el a délelőtt. Szerintem szuper címert készítettünk, és az avató sem volt olyan szörnyű, mint azt sokan gondoltuk.

Dél körül kezdődött a műsor a tornateremben. Úgy érzem, itt is sikerült megmutatnunk, hogy mire vagyunk képesek. A nyílt versengés a lufifújással kezdődött. Osztályunkból erre én vállalkoztam. Nem lettem első, de semmi baj, hátra volt még sok izgalmas feladat. A képösszerakó versenyen mi az énektanárunk arcképét kaptuk.

A darabok összeállításán kívül karikatúrát is kellett róla készíteni. Ebben sem maradtunk alul. A kötélhúzást simán megnyertük, s talán főleg emiatt lettünk elsők a gólyanapon.

Nagy élményt jelentett mindannyiunknak.

Bohács Attila
9.K

 OKLEVÉL

Abból a jeles alkalmából, hogy gólyából
magasan szárnyaló

 SAS madárrá avattak
az Egressyben 2005. október 27-én

Wojticzki Csaba König Sándor
DÖK elnök igazgató

A fotókat készítette: Gregus László

Hírek **a Zuglói Gyermek és Ifjúsági Önkormányzat** **életéből**

A 2005 májusában tartott képviseléválasztáson iskolánk diákjai **Molnár István 12. K** osztályos tanulót választották meg képviselőjüknek a Zuglói Gyermek és Ifjúsági Önkormányzatba.

Az alábbi hírek Molnár István beszámolóai alapján születtek.

2005. szeptember 9-én a tanévnitó utcabálón A GYIÖ tanszergyűjtési akciót szervezett az árvízkarosult erdélyi gyermekek megsegítésére.

A rendezvény egyik jelentős programja volt a kerület iskoláinak bemutatkozása. Molnár István néhány 12.K osztályos diáktársával az Egressyt mutatta be az érdeklődő általános iskolás gyerekeknek. Elmondása szerint nagy sikere volt a Hírmondónak és a bemutatott eszközöknek, s csak azt sajnálták a fiatal látogatók, hogy nem próbálhatták ki a különféle munkadarabokat.

2005. szeptember 16-án tartotta a Zuglói Gyermek és Ifjúsági Önkormányzat első, tanévnitó ülését, amelyen a következő hónapok legfontosabb feladatait beszélték meg a képviselők.

Különféle bizottságok alakultak. Molnár István a Média bizottság tagjaként tevékenykedik a Zuglói Gyermek és Ifjúsági Önkormányzatban. A bizottság rendszeres kapcsolatot tart fenn a Zugló Televízióval, valamint különféle programok és rendezvények szervezésével gondoskodnak a kerület fiataljainak kulturált időtöltéséről. Az alábbi felhívás ebből nyújt egy kis ízelítőt.

ZUGLÓI KÉPESLAP

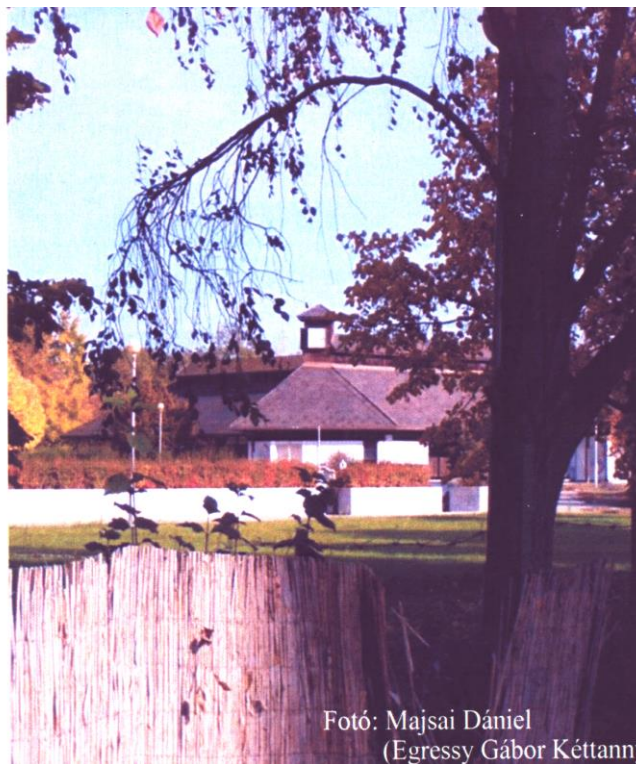
címmel digitális fotópályázatot hirdet a Zuglói Gyermek- és Ifjúsági Önkormányzat képviselő-testülete a Zuglóban élő vagy tanuló 10-22 éves gyermekek és fiatalok számára a kerület fennállásának 70. évfordulója tiszteletére és a GYIÖK 5. születésnapja alkalmából.

A pályázat célja: Zugló szép és barátságos helyeinek bemutatása.

A színvonalas alkotásokból kiállítást készítenek, és megjelentetik Zugló 2006-os falinaptárát, melyet a fiatalok munkái díszítenek majd.

Molnár István
képviselő

A falinaptár el is készült, és szeptember hónapnál látható Majsai Dániel 11. K osztályos tanulónk díjnyertes fotója.

Fotó: Majsai Dániel
(Egressy Gábor Kéttanny)

DÖK-tábor

³Beszámoló a DÖK-felkészítő táborról

Készítette: Fekete Györgyi táborszervező, a diákönkormányzat munkáját segítő pedagógus

Az őszi elején megtartott DÖK-tábor nagyon eredményesnek bizonyult. A diákképviselők még tele voltak energiával, tenni akarással.

Az elmúlt években kissé lankadt iskolánkban a diákélet, ezért a tábor egyik fő célja ennek előmozdítása volt.

A táborban eltöltött 4 nap programja a következő volt:

1. nap: Érkezés után a szállás elfoglalása, a házirend és a szabályok megbeszélése.

Este bemutatkozó, ismerkedési játékok – amire azért volt szükség, mert a más-más osztályból érkező gyerekek legfeljebb arról ismerték egymást. Ezt követte a következő napok programjainak megbeszélése.

2. nap: Délelőtt: Gregus László (pszichológus, gyermekvédelmi felelős) ismertette az iskolai diákjogokat, a DÖK hatásköreit, jogait, a fogalmak pontos meghatározásait. A hallottak alapján élénk vita alakult ki.

Délután: Értékeljük az elmúlt tanév programjait, igyekeztünk feltárni a hiányosságokat és a problémákat, egyben választ találni azok megoldására.

Este: Csoportkohézió erősítését célzó közös játékot játszottunk, majd késő este focibajnokságot tartottunk a szomszédban táborozó Álmos Vezér Téri Gimnázium gólyaival.

3. nap: Délelőtt: Ötlebtörze – a 2005/2006-os tanév tervezett programjainak összegyűjtése, majd programtervek kidolgozása csoportmunkában (határidő és felelősök megjelölésével).

Délután: Megbeszéltük az éves programokat, forgatókönyvet írtunk a három kiemelt programhoz: gólyaavatás; Egressy-nap tehetségkutató verseny, mely rendezvényeket szeretnénk komoly iskolai hagyománnyá emelni.

Este: közös, kommunikáció-fejlesztő játék, majd közös vacsorafőzés bográcsban. Mivel két gitáros fiú volt a táborban, énektanulással zártuk a napot.

1. nap: Délelőtt: záró beszélgetés, majd rögtönzött DÖK-fórum az igazgató úrral és az igazgatóhelyettes asszonnyal, akik meglátogatták a tábort. Felkészülés az egy hét múlva esedékes DÖK-vezetők megválasztására.

³ Egressy Hírmondó, VIII. évfolyam 1. szám

A fotókat készítette: Gregus László

Szabadidős élmények

Az első nap a sípályán...

különös és furcsa érzés volt

Ez az út számomra több szempontból is új volt: most jártam először külföldön, és ugyancsak most kóstoltam bele első ízben a síelés örömeibe.

Már napokkal előtte csak erre tudtam gondolni; ezzel a tudattal feküdtem és keltem. Amikor végre eljött az indulás reggele, majd szétvetett az izgalom és a kíváncsiság, hogy mi fog történni. Kicsit nehézkesen jutottam el a sok táskával az indulási helyre (ide a sulihoz), de megérkeztem. Bepakoltunk, és már indult is a busz. Viszonylag kényelmesen utaztunk, a kilencedikesek egész úton gondoskodtak a hangulatról. Így, beszélgetve, zenét hallgatva, és nézelődve, hogyan változik a táj körülöttünk, eltöltöttük az időt.

Mikor megérkeztünk, lepakoltunk és elmentünk vacsorázni, ami minden nap 19 órakor kezdődött, a reggeli pedig fél 8-kor. Az első vacsora nagyon ízlett mindenkinek, de ez sajnos többször nem ismétlődött meg. Miután elfogyasztottuk a finom vacsorát, bementünk a lakhelyünkre, és megismerkedtünk mindennel. Meglepetésünkre egy teljesen jól felszerelt lakást kaptunk. Volt benne tv, mosógép, gáztűzhely, szárító, mosogató, és a konyhaszekrény sor tele volt poharakkal, tányérokkel, mindenféle evőeszközökkel.

A napi időbeosztás mindig ugyanaz volt: reggeli, azután indultak a buszok a sípályákhoz, majd haza, és vacsora. De ez csak héja a dolgoknak.

Az első nap a sípályán különös és furcsa érzés töltött el. Ki kellett először is tapasztalni a felvonó használatát, ami kezdetben bonyolultnak tűnt, de hamar belejöttünk. Azután a síelés maga sem egy egyszerű feladat. De ott volt velünk a zöld (kezdő) pályán Veres Lajos tanár úr, és megtanította az alapokat. Mikor látta, hogy már egyedül is jól csináljuk, magunkra hagyott minket gyakorolni, ő pedig felment a saját szintjére. Megígérte, hogyha ilyen jól haladunk, másnap felvisz minket is oda. Azért megjegyeztem, hogy elég alaposan megismertük azt a pályát közelebbről is. Álmélkodva néztük, ahogy Mikóné tanárnő teljes magabiztossággal siklik le ezen a lejtőn, és feltűnően kisimultak gondterhelt arcának vonásai a síelés örömeiben.

A második nap felmehettünk kicsivel nehezebb kezdőpályára, és folytathattuk a gyakorlást. Itt történt, hogy a kicsik nem tudtak felmenni a felvonó miatt, ezért a tanár úr elvitte őket az előző napi pályára, mi pedig Márkkal fönt maradtunk. Innen egy piros pálya vezetett le a hegy aljára, ahonnan meg lehetett közelíteni más pályákat is. Délben úgy döntöttünk lecsúszunk rajta, és sikerült is esés nélkül.

Ettől kezdve elkezdődött a hajsza a sebességgel és a pályákkal, de erre a felfedezőútra sajnos egyedül indultam. Tudni kell, hogy két hegycsúcs volt, és azokon három piros, két kék és két zöld pálya iszonyatos hosszú és kusza lejtői. Ekkor történt, hogy fölmentem az egyik hegyre, és gondolkodás nélkül elindultam lefelé. Száguldásom közepette „összetalálkoztam” a tanárokkal, akik tudták, hogy most sielek először, és ámulva nézték, hogy mit produkálok. A látványhoz hozzájárult, hogy nem volt sítotom, mert Márk eltörte a sajátját, és én odaadtam neki az enyémet, mivel úgyszemint használtam, csak fogtam.

Teljesen meglepődve és nagyot nézve, hogy' száguldozom, Veres tanár úr csak ennyit tudott mondani: „Életveszélyes rész, látom, nem félsz a lejtőtől.”

A Tanár úr fiai és egy kilencedikes srác sokkal jobban sieltek, mint én, és készséggel segítettek nekem gyakorolni, így a következő napokat velük töltöttem. Szerintem ők nálam is veszedelmesebben száguldoztak, mivel mindig ők vártak rám a lejtők alján. De ez azért az utolsó napokra változott, és már egy sebességgel tudtunk haladni, csak ők szebben sieltek.

Az utolsó napon csak száguldoztunk, találtunk kis buckákat, és azokon ugráltunk. Csak azt láttam, hogy vagy én suhanok el valaki mellett, vagy valaki mellettem. Ezt tetőztük a kezdőpályán alakított egylábás és vonatos síeléssel.

Mikor ennek a napnak is vége lett, bepakoltunk a buszba és indultunk, de még utoljára betértünk egy pizzériába. Itt megláthattuk, hogyan készül a pizza eredeti fatüzelésű kemencében. És mondhatom: nagyon finom lett! Innen továbbindulva – utunkat alig megszakítva – egyenesen jöttünk haza. Amikor körülöttem már mindenki aludt, nagy örömmel és fájdalommal (hogy már vége) visszagondoltam az eltöltött időre, a beszélgetésekre, a vidám órákra.

Így értünk haza. Fáradtan és törődötten; mégis igen boldogan üdvözlöttük régen látott családjunkat.

Katkó Lajos

⁴Bemutatkozik a „Szélvész”® Túrakerékpáros Szakosztály (avagy nem csak Trabanttal szállni élvezet)

A „Szélvész” Túrakerékpáros Szakosztály 1994 őszén jött létre, 1995 januárja óta a Magyar Kerékpáros Túrázók Szövetségének tagcsoportja. A szakosztály fő tevékenysége: kerékpártúrák szervezése diákok számára határainkon belül és azon túl. Feladatunknak tartjuk a szabályos, biztonságos közlekedésre nevelést, a rendszeres kerékpározáson túl az egészséges életmód kialakítását, a kerékpározás népszerűsítését nemcsak a diákok, hanem szüleik és tanáraik körében is.

Túrákat szervezünk kezdő és gyakorlott kerékpárosok számára a félnapos laza tekergéstől a hosszú távú, 1000 – 1500km-es magashegyi túrákig. (Ajánlott irodalom *Benedek István: Csavargás az Alpokban*)

Tagjaink kerékpárjaik karbantartásához, javításához szakmai segítséget is kapnak.

A friss túrainformációk folyamatosan olvashatók a szakosztály honlapján

www.bringanti.hu

ahol sok további érdekességet is találhatsz.

Kerékpártúra az Alpokban (2004)

⁴ Egressy Hírmondó, VI. évfolyam 3. szám